

זמירות ליל שבת

אשת חיל מי ימצא, ורחוק מפנינים מכרה .
בטח בה לב בעלה, ושלל לא יחסר .
גמלתהו טוב ולא רע, כל ימי חייה .
דרשה צמר ופשתים, ותעש בחפץ כפיה .
היתה כאניות סוחר, ממרחק תביא לחמה .
ותקם בעוד לילה, ותתן טרף לביתה, וחוק לנערותיה .
זממה שדה ותיקחהו, מפרי כפיה נטעה כרם .
חגרה בעוז מתניה, ותאמץ זרועותיה .
טעמה כי טוב סחרה, לא יכבה בלילה נרה .
ידיה שלחה בכישור, וכפיה תמכו פלך .
כפה פרשה לעני, וידיה שלחה לאביון .
לא תירא לביתה משלג, כי כל ביתה לבוש שנים .
מרבדים עשתה לה, שש וארגמן לבושה .
נודע בשערים בעלה, בשבתו עם זקני ארץ .
סדין עשתה ותמכר, וחגור נתנה לכנעני .
עוז והדר לבושה, ותשחק ליום אחרון .
פיה פתחה בחכמה, ותורת חסד על לשונה .
צופיה הליכות ביתה, ולחם עצלות לא תאכל .
קמו בניה ויאשרוה, בעלה ויהללה .
רבות בנות עשו חיל, ואת עלית על כולנה .
שקר החן והבל היופי, אשה יראת ה' היא תתהלל .
תנו לה מפרי ידיה, ויהללוה בשערים מעשיה .

מְגִיחָה וְשִׁמְחָה אֹדֵר לַיהוּדִים
יוֹם שִׁבְתוֹן יוֹם מִתְמַדִּים.
שׁוֹמְרֵי וְזֹבְבֵי הַמִּצְוֹת מְצִיִּים.
בִּי לְשִׁשָּׁה בַּל בְּרָאִים וְעוֹמְדִים:

שְׁמֵי שָׁמַיִם אֶרֶץ וַיָּמִים.
כָּל צְבָא מְרוֹם גְּבוּהִים וְרָמִים.
תַּעֲלֶן וְאָדָם וְחַיִּית רְאֵמִים.
בִּי בְּיָהּ הִי צֹר עוֹלָמִים:

הוא אשר דִּבֶּר לְצֵם סְגָלָתוֹ.
שָׁמֹר לְקִדְשׁוֹ מִבְּאוֹ וְעַד צְאֵתוֹ.
שִׁבֵּת קִדְשׁ יוֹם חִמְדָּתוֹ.
בִּי בּוֹ שִׁבֵּת אֵל מִפֶּל מְלֹאכְתוֹ:

בְּמִצְוֹת שִׁבֵּת אֵל יִחְלִיצֶךָ.
קוּם קְרָא אֱלֹהֵי יְחִישׁ לְאִמְצֶךָ.
נְשִׁימַת בֶּל חַי וְגַם נִגְדִי צֶךָ.
אֲבֹל בְּשִׁמְחָה בִּי בְּבָר רְצֶךָ:

בְּמִשְׁטָה לְחֵם וְקִדְשׁ רִבְּהָ.
בְּרֹב מְטַעֲמִים וְרוּחַ נְדִיבָהּ.
וְזָבִי לְרֹב מֵטֵב הַמְתַּעֲלֵגִים פֶּה.
בְּבִיאַת גּוֹאֵל לַחַיִּי הַעוֹלָם הַבֹּא :

שלום עליכם מלאכי העשרת, מלאכי עליון
ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
בואכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון
ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
ברכוני לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון
ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
צאתכם לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון
ממלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

צור משלו אֶכְלָנוּ. בְּרָכוּ אַמוּנֵי
שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבֵּר ה':

הֲזֹן אֶת עוֹלָמוֹ. רוֹעֵנוּ אֲבִינוּ.
אֶכְלָנוּ אֶת לַחְמוֹ. וַיִּינוּ שְׁתִּינוּ.
עַל כֵּן נוֹדָה לְשִׁמוֹ. וְנִהְלָלוּ בְּפִינוּ.
אֲמַרְנוּ וְעָנִינוּ. אֵין קָדוֹשׁ כִּי:

צור משלו אֶכְלָנוּ. בְּרָכוּ אַמוּנֵי
שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבֵּר ה':

בְּשִׁיר וְקוֹל תוֹדָה נִבְרָךְ לַאלֹהֵינוּ.
עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה (טוֹבָה) שֶׁהִנְחִיל לְאַבּוֹתֵינוּ.
מְזוּן וְצִדָּה הַשְּׁבִיעַ לְנַפְשָׁנוּ.
חֲסִדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ. וְאַמֵּת ה':

צור משלו אֶכְלָנוּ. בְּרָכוּ אַמוּנֵי
שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבֵּר ה':

רַחֵם בְּחֲסִדְךָ. עַל עַמְךָ צוּרְנוּ.
עַל צִיוֹן מְשֻׁבֵּן כְּבוֹדְךָ. זְבוּל בַּיִת תַּפְאֲרֵתְנוּ.
בְּן דָּוִד עֲבָדְךָ יְבֹא וַיִּגְאֲלָנוּ.
רוּחַ אֲפִינוּ. מְשִׁיחַ ה':

צור משלו אֶכְלָנוּ. בְּרָכוּ אַמוּנֵי
שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבֵּר ה':

יִבְנֶה הַמְּקֻדָּשׁ. עִיר צִיוֹן תִּמְלֵא.
וְשֵׁם נְשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ. וּבִרְנָנָה נַעֲלָה.
הַרְחֵמוּ הַנְּקֻדָּשׁ. יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלָּה.
עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא. כְּבִרְכַת ה':

צור משלו אֶכְלָנוּ. בְּרָכוּ אַמוּנֵי
שְׁבַעְנוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדַבֵּר ה':

יום זה לישראל אורה ושמחה שבת
מנוחה:

צוית פקודים. במעמד הר סיני.
שבת ומועדים. לשמר בכל שני.
לערך לפני. משאת וארוחה.
שבת מנוחה:

יום זה לישראל אורה ושמחה שבת
מנוחה:

חמדת הלכות. לאמה שבורה.
לנפשות נכאבות. נשמה יתרה.
לנפש מצרה. תסיר אנחה.
שבת מנוחה:

יום זה לישראל אורה ושמחה שבת
מנוחה:

קדשת ברכת. אותו מכל ימים.
בששת כלית מלאכת עולמים.
בו מצאו עגומים השקט ובטחה.
שבת מנוחה:

יום זה לישראל אורה ושמחה שבת
מנוחה:

לאסור מלאכה. צויתנו נורא.
אזכה חוד מלוכה. אם שבת אשמרה.
אקריב שי למורא. מנחה מרקחה.
שבת מנוחה:

יום זה לישראל אורה ושמחה שבת
מנוחה:

ושיר אערך לה. בנגון ונעימה.
מול תפארת גדלה. נפשי לה כמחה.
לסגלה תמימה. קים הבטחה.
שבת מנוחה:

יום זה לישראל אורה ושמחה שבת
מנוחה:

רצה תפלתו. כמו קרבן נחשון.
ויום מנוחתי ברנה ובששון.
חביב כבת אישון. ברב העלחה.
שבת מנוחה:

יום זה לישראל אורה ושמחה שבת
מנוחה:

י-ה רבון עלם ועלמיא.
אנת הוא מלכא מלך מלכיא.
עובד גבורתה ותמהיא.
שפר קדמך להחויא:

יה רבון עלם ועלמיא.
אנת הוא מלכא מלך מלכיא.

שבחין אסדר צפרא ורמשיא.
לה אלהא קדישא די ברא כל
נפשיא.

עירין קדישין ובני אנשיא.
חיות ברא ועופי שמיא:

יה רבון עלם ועלמיא.
אנת הוא מלכא מלך מלכיא.

ברבין עובד ותקיפין.
מכיר רמיא וזקיר כפיפין.
לו יתנה גבר שנין אלפין.
לא יעול גבורתה בחושבניא:

יה רבון עלם ועלמיא.
אנת הוא מלכא מלך מלכיא.

אלהא די ליה יקר ורבותא.
פרוק ית ענה מפום אריותא.
ואפיק ית עמה מגו גלותא.
עמה די בחרת מכל אמיא:

יה רבון עלם ועלמיא.
אנת הוא מלכא מלך מלכיא.

למקדשה תוב ולקדש קודשין.
אתר די ביה יחדון רוחין
ונפשין.

ויזמרון לה שירין ורחשין.
בירושלם קרתא דשופריא:

יה רבון עלם ועלמיא.
אנת הוא מלכא מלך מלכיא.

מה ידידות מנוחתך, את שבת המלכה.
בכו נרוץ לקראתך, בואי כלה נסוכה.
לבוש בגדי חמדות, להדליק נר בברכה.
ותכל כל העבודות, לא תעשו מלאכה:
להתענג בתענוגים. ברבורים ושלי
ודגים:

מערב מזמינים כל מיני מטעמים.
מבעוד יום מוכנים תרנגולים מפטים.
ולערך כמה מינים, שתות יינות
מבשמים. ותפוקי מעדנים, בכל שלש
פעמים:

להתענג בתענוגים. ברבורים ושלי
ודגים:

נחלת יעקב יירש, בלי מצרים נחלה.
ויכבדוהו עשיר ורש, ותזכו לגאלה.
יום שבת אם תשמרו, והייתם לי
סגלה. ששת ימים תעבדו, ובשביעי
נגילה:

להתענג בתענוגים. ברבורים ושלי
ודגים:

חפציה אסורים, וגם לחשוב חשבונות.
הרהורים מתרים, ולשדך הבנות.
ותנוק ללמדו ספר, למנצח בנגינות.
ולהגות באמרי שפר, בכל פנות ומחנות:
להתענג בתענוגים. ברבורים ושלי
ודגים:

הלוכך תהא בנחת, עונג קרא לשבת.
והשנה משבחת, כדת נפש משיבת.
בכו נפשי לך ערגה, ולנוח בחבת.
כשושנים סוגה, בו ינוחו בן ובת:
להתענג בתענוגים. ברבורים ושלי
ודגים:

מעין עולם הבא, יום שבת מנוחה.
כל המתענגים בה, יזכו לרוב שמחה.
מחבלי משיח, יצלו לרוחה.
פדויתנו תצמיח, ונס יגון ואנחה: